

گزارش پایانی برگزارکنندگان سمینار همگرایی جمهوری خواهان

با سپاس از تمامی هموطنان آزاده که در برگزاری این سمینار همراهی و توجه کردند. همچنین سپاس ویژه از نهادهای سیاسی و مردمی جمهوری خواه هامبورگ که با پشتیبانی از این سمینار و همکاری و یاری میدانی، همراه ما بودند.

از گروه اجرایی و عزیزان دیگری که در محل سمینار با مواجه شدن با سختی‌ها و مشکلاتی غیرمترقبه از جمله قطع اینترنت دست و پنجه نرم کردند و با سربلندی آن‌ها را از سر راه برداشتند، سپاس فراوان داریم.

از تمامی گرامیانی که در ایجاد ارتباط بین سمینار و مردم، به‌ویژه هم‌میهن‌مان در داخل کشور، نقش داشتند. در بین این عزیزان باید تشکر ویژه‌ای از کارکنان تلویزیون زن زندگی، خانم آتوسا امیری و پوشش خبری اینترنشنال توسط خانم تهمینه رستمی و همکاران آنان داشته باشیم.

در بین این یاران همراه، می‌باید از جناب محمدرضا عالی‌پیام، جناب آزاد فارسانی و جناب کامران چاهتل قدردانی ویژه کرد که توانستند با امکانات ابتدایی، ارتباط همزمان سمینار را با بیش از ۳۰ هزار بیننده و شنونده برقرار کنند. همین ارتباطات بود که پیام سمینار را به درون ایران، حتی زندان‌های وحشت‌بار خامنه‌ای برد و نور امید را در آنجا روشن کرد.

از طرف اعضای برگزارکننده سمینار، از خانم‌ها ژیلای عمرانی، ملیحه حیاتی و ندا صادقیانی و آقایان اکبر کریمیان، رضا سعدی، منصور سلیمانی، حبیب بهره‌من، اهورا اژدری و رضا مقدم، از اعضای اجرایی و یاران همراهمان، بابت توانایی‌ها و انرژی مثبت‌شان که برنامه تنظیم‌شده را به بهترین شکل ممکن به اجرا درآوردند، قدردانی ویژه داریم.

از سخنرانان گرامی که از دریچه‌ها و با نگرش‌های گوناگون تلاش کردند تا پاسخ پرسش سمینار را در شکل و فرم‌های متفاوتی برای شنوندگان و بینندگان مطرح کنند، سپاسگزاریم. آنچه مد نظر ما بود، نه انتخاب سخنرانان برای سمینار همگرایی جمهوری خواهان بر اساس علاقه یا هم‌سویی اعضای هیئت اجرایی با آنان، بلکه پاسخ‌شان به سؤال پرسیده‌شده بود و سابقه‌ی جمهوری خواهی آنان.

قطعاً برای تمامی سخنرانان و مردم آشکار است که نظر و روش پاسخ هر سخنران یا نماینده هر نهاد سیاسی، بر عهده‌ی بیان کننده‌ی مطلب است. مسئولیت ما برگزارکنندگان، تأکید بر این بود که موضوع سخنرانان می‌باید طبق دستور سمینار باشد و تأیید ما صرفن بر جمهوری خواه بودن سخنران و نهاد دعوت‌شده بود.

سخنران اول سمینار یک زن انتخاب شد. البته نه بخاطر فقط جنسیت او، بلکه به خاطر مبارزاتش که نمایانگر مبارزات باشکوه زنان کشور ما بود. سرکار خانم لیلا راوند، زندانی سیاسی سابق، با سخنانی که از دل دردمند زنی برآمده بود که زیر بار تبعیضات نه تنها تسلیم نشده بلکه با سربلندی و شجاعت تمام ایستاده و به مبارزه‌ی خود با گام‌های استوار ادامه داده است.

جناب عالی‌پیام، با ارائه‌ی سخنان مستدل خود، مسیر ائتلاف جمهوری‌خواهان و رسیدن به کنگره را ترسیم کردند و در این میان، توضیحات منظمی را بیان نمودند.

جناب بهنام بهشتی، با تکیه بر تجربه‌ی آفریقای جنوبی، راهکارهای پیشنهادی‌شان را برای بینندگان و شنوندگان سمینار ارائه دادند. از آنجا که زمان کافی برای بیان تمامی یادداشت‌های ایشان نبود، قرار شد که متن سخنرانی ناگفته در سمینار را منتشر کنند تا در دسترس همگان قرار گیرد.

جناب دکتر شعله سعدی، سخنرانی با سابقه‌ی فراوان در امر سخنوری و شعر، با توانایی نقشه‌ی راه نبرد بدون وقفه را ترسیم کردند. در کنار شعرشان، با عنوان خاطره‌ی از دوران زندان، یادآور فرزندان شایسته‌ی ملت که اسیر دستگاه سرکوب و جنایت هستند شدند.

جناب پرفسور سیف اهدایی، با تجربه و دانش فراوان، در این جمع از راه دور حضور یافتند. ایشان با ارائه‌ی راهکارهای روشن، سخنان خود را آغاز کردند، با تأکید بر این که در سیاست نیز همانند دیگر مقولات، زمان سپردن امور به جوانان فرا رسیده است.

دکتر رضوان مقدم، با ایراد سخنانی منسجم از نظرگاه یک جامعه‌شناس، مشخص کرد که مردم ایران امیدشان بیشتر به نیروهای داخل کشور معطوف است و همین تأکید، نمایانگر نگاه سمینار به هدف نهایی بود.

جناب کاوه آهنگری، سخنران دیگر، با بیان برخی اختلافات، تأکید کرد که الان زمان طرح مسائل فرعی نیست و آن‌ها را موکول به مجلس مؤسسان برآمده از نمایندگان مردم پس از سرنگونی جمهوری اسلامی و در فضایی دموکراتیک دانست.

جناب شهریار نقشبندی، انسانی که در مبارزه با تبعیض و رسیدن به آزادی شناخته شده است، در سخنرانی خود برای رسیدن به کنگره‌ی مطلوب، تنها سخن گفتن از دموکراسی را کافی ندانست. از دیدگاه او، آنچه می‌تواند نیروهای سیاسی را با دیدگاه‌های گوناگون به هم پیوند دهد، رعایت دموکراسی است که تقسیم قدرت می‌تواند تضمین کننده‌ی آن باشد.

جناب علی ابراهیم‌زاده با مشخص کردن چند محور اساسی، اهداف قابل اندازه‌گیری، شایسته سالاری و تشکیل نهادهایی با نیروهای فداکار برای تقویت مبارزان داخل کشور، حلقه‌های مهم و موثر را برای پیشبرد سرنگونی رژیم و آینده بهتر برای مردم ایران ترسیم کرد.

سرکار خانم ملیحه حیاتی، با طرح تئوری دانه‌های برفی، نقش و تأثیر شبکه‌های قدرتمند مردمی را در تحولات اجتماعی بیان کردند و این الگو را به‌عنوان راهکاری مناسب برای تشکیل کنگره ارائه دادند.

جناب علی جوانمردی، با نگاهی برآمده از درد تبعیض‌ها، پیوندی با شرایط کنونی برقرار کرد و اساسن جمهوری و جمهوری‌خواهی را نیرویی ضد استبدادی و ضد تمامیت‌خواه فردی معرفی و شفافیت در مسیر همگرایی جمهوری‌خواهان را پل رسیدن به کنگره بیان کرد. تأکید علی جوانمردی بر دو نگاه بود. یکم، هر تغییر از داخل باید باشد و دوم تأکید بر هدف که سرنگونی است.

جناب رضا مقدم، با نگاه یک فعال میدانی و عمل‌گرا، با تأکید بر روش‌های دموکراتیک، راه‌های عملی رسیدن به کنگره را از طریق شبکه‌های امن اجتماعی با ارائه طرح کنگره آنلاین ولی با کنشگران "واقعی" بیان کرد.

جناب کیوان صمدی، کنشگر سیاسی-مدنی، از منظر نسل جوان، به تبعیض‌های جنسیتی، زبانی و قومی پرداخت. او با ترسیم مسیر، بر نیروی جوانان به‌عنوان موتور اصلی تحولات در کنار نیروهای با تجربه‌ی قدیمی و انقلاب تأکید کرد.

جناب کریمیان، به‌عنوان سخنگوی سمینار، به سخنان سخنران اول، لیلا راوند اشاره کرد و جنایات رژیم، چه در مرکز و چه در مناطق مرزی را دلیل ضرورت سرنگونی آن دانست. از نظر او، سرنگونی می‌تواند محور تشکیل کنگره جمهوری‌خواهان باشد و از سوی دیگر، رسیدن به بسترهای یک نظام دموکراتیک، تضمین پایداری این ائتلاف است.

جناب اسفندیار منفردزاده، با سابقه‌ای مردمی و آزادی‌خواهانه که در بین نسل‌ها دارند، با بیانی روشن و آگاهی‌بخش برای حاضران آنلاین و دیگران تبیین کردند که حلقه‌ی پیوند ما جمهوری‌خواهان، خود «جمهوری» است؛ نباید پسوند و پیشوندی برای آن قائل شویم.

سمینار، بر اساس سیاست و استراتژی تبیین‌شده که محور گفتمان آن بر نیروهای داخل کشور، به‌ویژه مبارزان و فرزندان شایسته ملت در زندان‌ها متمرکز بود، توانست نه‌تنها پیام‌های آنان بلکه راهکارهایشان را نیز به گوش ایرانیان داخل و خارج کشور برساند.

معلم زندانی و مبارز نستوه، جناب جواد لعل‌محمدی، از بند ۶/۱ زندان وکیل‌آباد مشهد، در پیامی بسیار مهم با ارائه‌ی کلیپی از سخنانش با مردم پیش از بازداشت مجددش، چنان حاضران در نشست را تحت تأثیر قرار داد که اشک از چشمان عده‌ای جاری شد.

دکتر کمال جعفری یزدی، در دو پیام که در دو روز متفاوت به سمینار ارائه داده بود، با صدایی رسا و شجاعتی بی‌نظیر، در برابر جلادان حاکم ایستاد و جمهوری‌خواهان را به ائتلافی مستحکم و متکی به خود

دعوت کرد. او تأکید داشت که حکومت آینده در ایران باید حکومتی مردمی باشد و چنین حکومتی جز جمهوری نمی‌تواند باشد.

جناب محسن قشقایی‌زاده، که نماد نیروهای جوان مبارز است، در پیامی از زندان اوین، تأکید داشت که ملت ایران باید برای همیشه حکومت‌های فرمایشی، فردی و نمایشی را پشت سر بگذارند. او امید خود را برای برقراری حکومتی مردمی که در آن مردم صاحبان کشور باشند، بیان کرد و تحقق این امید را در ائتلاف جمهوری‌خواهان دانست.

جناب ارژنگ داودی، در پیامی از داخل ایران که از سوی جبهه جمهوری‌خواهی برای مردم ایران منتشر کرد، با تفسیر و ترسیمی تاریخی، بر مدل حکومتی جمهوری وکالتی – پارلمانی تأکید کرد. این پیام در سه بخش کلی ارائه شده بود که در آن، راه برون‌رفت از استبداد بیان شده بود.

سمینار چند سخنران دیگر نیز از داخل ایران داشت که متأسفانه به اختلال اینترنت داخل کشور دچار شد و حتی ارتباط صوتی نیز ممکن نگردید، سخنران دیگری به دلیل احضار توسط مقامات امنیتی، از صبح شنبه در بازداشت بود.

روز دوم

در روز دوم سمینار، در ابتدا نمایندگان نهادهای سیاسی، هر کدام چند دقیقه‌ای از دیدگاه سازمانی شان برای حضار سخنرانی کردند. احزاب و گروه‌های شرکت‌کننده عبارت بودند از:

- حزب دموکرات کردستان
- راه سوم
- دانا
- زنان امید ایران
- سازمان دموکراتیک یارسان
- حزب مام میهن
- شورای براندازی و اتاق فکر اپوزسیون ایران
- همبستگی فرا جناحی تشکیلات سیاسی هامبورگ
- انجمن همبستگی کنشگران سیاسی دانمارک
- جبهه ملی ایران، خارج از کشور
- ائتلاف شورای ملی ایران
- جمهوریخواهان سکولار دموکرات هامبورگ
- امید ایران

پس از صرف نهار، چیش سالن سمینار تغییر داده شد تا نهادها چند کلامی در خصوص راهکارهایشان تبادل نظر کنند. در ادامه شرکت‌کنندگان حاضر در سالن نیز پرسش‌هایشان را مطرح کردند.

تمام احزاب و نهادهای شرکت کننده، از دیدگاه چپ تندرو – جنگ مسلحانه – تا دیدگاه شاعرانه، تأکید و تأیید کردند که بر سرنگونی رژیم تبهکار حاکم بر کشور اتفاق نظر دارند و بر این اساس، با تشکیل کنگره‌ی جمهوریخواهان توافق کردند.

در ادامه‌ی گزارش می‌باید از هزینه‌ها و بودجه، دلایل برگزاری، زمان، و نحوه انتخاب محل سمینار توضیحاتی به مردم ایران بدهیم.

۱. هزینه‌ها و بودجه سمینار

لیست هزینه و محل تامین آن به شرح زیر است:

هزینه هتل، حمل و نقل ۲۷۳۴ یورو
سالن ۸۰۰ یورو،
غذای مهمانان دو روز در سالن ۷۰۰ یورو
آب شیرینی، نوشابه ۲۶۰ یورو
زوم و اینترنت ۱۱۷ یورو
پوستر و بنرها ۱۱۰۰ یورو
جمع هزینه‌ها: ۵۷۱۱ یورو

کمک از طرف شرکت کنندگان در سالن ۸۵۰ یورو

ش ۳۰۰۱ یورو
م م ۱۰۰ یورو
ت ه ۲۰۰ یورو
ب ر ۵۰ یورو
گ ا ۲۰۰۱ یورو
۴۸۶۱ یورو بقیه از طرف کارگروه پرداخت شده است.

۲. دلایل برگزاری سمینار

اعضای شورای برگزاری سمینار همگرایی جمهوریخواهان، حدود یک سال و اندی پیش گرد هم آمده بودند و بصورت محفلی و بدون ساختار سازمانی، در خصوص «چه باید کرد» گفتگو داشتند.

پس از گفتگوهای بسیار و بررسی پروژه‌های ارائه شده، در نهایت پروژه جناب اکبر کریمیان تصویب شد و برای بهبود آن، بررسی‌ها و اصلاحات لازم به عمل آمد. از تاریخ تصویب این پروژه که هفت ماه پیش بود، رسماً تصمیم گرفته شد که پروژه تحت نام «سمینار همگرایی جمهوریخواهان» به اجرا درآید.

اعضای اجرایی به این نتیجه رسیده بودند که زمان بحث‌های روشنفکرانه و آکادمیک، همچنین افشای جنایات دو رژیم قبلی و کنونی را کنار گذاشته، می‌باید بر روی چگونگی سرنگونی رژیم حاکم بر کشور تمرکز کنند. از این رو، تصمیم گرفته شد که ملاک انتخاب سخنرانان و نهادهای سیاسی به شرح زیر باشد:

الف) پاسخ آنان به این پرسش: «چگونه می‌توان با اتکا به گفتگوی صادقانه و اراده‌ای مشترک، زمینه‌ساز تشکیل یک کنگره‌ی فراگیر از جمهوریخواهان شد؟»

ب) تاکید بر جمهوریخواه بودن سخنران و نهاد شرکت کننده. دلیل آن هم روشن است، چون به این پرسش اشخاص و نهادهایی می‌باید پاسخ دهند که به جمهوریخواهی باور دارند، نه دیگران!

۳. زمان برگزاری سمینار

با بررسی شرایط کشور، موج دستگیری‌ها، اعدام‌ها و بحران‌های منطقه‌ای و جهانی، مشخص بود که در ماه‌های آینده، تحولات مهمی در پیش خواهد بود و جمهوریخواهان باید نقش مؤثری ایفا کنند. از این رو تصمیم گرفته شد که سمینار همگرایی هرچه زودتر برگزار شود تا روند تمرکز نیروهای دموکرات جمهوریخواه به صورت بدیلی آشکار و توانمند در مبارزه علیه رژیم و اداره کشور در دوران گذار معرفی شود.

اگر همه‌ی امکانات فراهم شود و سمینار به خوبی برگزار گردد و راه‌کنگره را هموار کند، عملن می‌توان گفت که تشکیل کنگره جمهوریخواهان ظرف ۴ تا ۵ ماه بعد از سمینار امکان پذیر خواهد بود. پس از برگزاری کنگره جمهوریخواهان راه برای تشکیل کنگره ملی هموار می‌شود، برگزاری کنگره ملی نیز می‌تواند ظرف ۵ تا ۶ ماه پس از کنگره اول ممکن شود. از این رو، شورای اجرایی تصمیم گرفت با تمام امکانات در دسترس، برای برگزاری این سمینار اقدام کند.

۴. روش انتخاب محل برگزاری

برای این منظور، شش تن از اعضای برگزارکننده انتخاب شدند تا پس از بررسی شهرهای پیشنهادی، یکی از آنها را برای برگزاری سمینار انتخاب کنند. شهرهای پیشنهاد شده عبارت بودند از: لندن، کلن، بروکسل، روتردام و بعدن هامبورگ. لندن به دلیل فاصله زیاد از دیگر شهرهای اروپایی رد شد. کلن، دومین گزینه، به دلیل عدم امکان برگزاری در آن تاریخ، کنار گذاشته شد. بروکسل، به دلیل گرانی محل‌های مناسب برای برگزاری، انتخاب نشد. روتردام در بررسی اولیه مناسب تشخیص داده شد. اما در ادامه، شهر هامبورگ معرفی شد. وجود جمهوریخواهان فعال در هامبورگ که همایش‌های بسیاری را برگزار کرده بودند، یکی از دلایل اصلی انتخاب این شهر بود. با پیگیری‌های بعدی و همکاری دوستان جمهوریخواه در هامبورگ، سالنی ارزان‌تر و بزرگتر معرفی و انتخاب شد. در انتخاب سالن تلاش شد محل برگزاری دارای امکاناتی چون پارکینگ، فضای مناسب برای بیش از ۱۰۰ شرکت کننده، اینترنت پر سرعت، و سیستم‌های صوتی و تصویری مناسب باشد.

۴. مشکلات بوجود آمده

الف) مدیریت سالن

مدیران سالن از مهاجران بودند که در آلمان فعالیت‌های اجتماعی مستمری داشتند و تغییر دکور برایشان چندان خوشایند نبود. با تلاش دوستان و ارائه ادله پذیرفته شد که تغییرات موقت برای طراحی مناسب برگزاری سمینار انجام پذیرد.

ب) مشکل بعدی، فضای لازم برای مصاحبه‌کنندگان و مصاحبه‌شوندگان بود که با پرداخت پول بیشتر، این مشکل نیز حل شد و سالن و اتاق‌های بالای سالن نیز در اختیار سمینار قرار گرفت.

ج) مشکل اینترنت،

سیستم صوتی و تصویری: در ابتدای بستن قرارداد با صاحب ملک، تمامی موارد مورد لزوم قید شده و لوازم در محل بررسی شدند. حتی قبل از برگزاری برنامه سمینار، یک شب قبل از اجرای سمینار (جمعه ۶ ژوئن) مراسم بزرگی در محل برگزار شده و همه چیز آزمایش شده بود. اما در روز برگزاری سمینار، شنبه ۷ ژوئن، هنگام اتصال به اینترنت متوجه شدیم که اینترنت سالن قطع شده است. اعضای اجرایی توانستند با بکارگیری تلفن دوم و خرید اینترنت نامحدود، اتصال اینترنت سالن را برقرار کنند. اما متأسفانه به دلیل اینکه اینترنت از طریق تلفن به سیستم وصل شده بود و در سالن سیگنال خوبی دریافت نمی‌شد، پخش برنامه و ارتباط گیری با دشواری و مشکلات فراوان مواجه گردید. ولی با همهی اخلال‌های ایجاد شده کارگروه برگزاری موفق به حل یک یک مشکلات گردید و موفق گردید ارتباط را هر چند ضعیف با شبکه‌ها برقرار نماید.

د) اخلال در سمینار

در روز دوم برگزاری سمینار، فردی با کراوات و کلاهی به رنگ پرچم سه رنگ وارد سالن شد و گهگاه اخلال‌هایی در سالن ایجاد می‌کرد. با ترفندی، انتظارات او را از سالن خارج کردند و سپس مانع ورود مجدد او شدند. این ترفند هوشمندانه، از اخلال در برنامه و برهم زدن سخنرانی‌ها بخوبی جلوگیری کرد. فرد مورد نظر، تابلو همایش در بیرون سالن را نیز تخریب کرد که پلیس به این موضوع رسیدگی نمود و مسئله بدون هیجان اضافی و درگیری حل شد.

بیانیه پایانی سمینار

در پایان روز دوم، جناب اکبر کریمیان سخنگوی سمینار، بیانیه پایانی سمینار را که مورد توافق همه نهادها قرار گرفته بود، قرائت کرد.

ما، برگزارکنندگان و شرکت کنندگان در سمینار همگرایی جمهوریخواهان، تأکید و تأیید می‌کنیم که شورای تدارکات برگزاری کنگره جمهوریخواهان هرچه زودتر تشکیل شود و برای برگزاری این کنگره، اقدامات لازم را به عمل آورد. شورای اجرایی برگزارکنندگان مسئولیت این مهم را بر عهده دارد.

هیئت اجرایی برگزارکنندگان سمینار همگرایی جمهوریخواهان

۱۸ خرداد ۱۴۰۴ برابر با ۸ ژوئن ۲۰۲۵ – هامبورگ